

Cînd l-au văzut pe Israel
(Psalmul 114)

Cînd l-au văzut pe Israel înconjurat
De slava Ta, de brațul Tău cel minunat,
Acele ape mari și multe s-au retras,
Și s-au făcut un drum uscat la al Tău glas.

Cor:

Să cînte adunarea cînd trece prin necaz,
Căci Domnul schimbă stîncă din cremene, în iaz.
Din muntele cel mare izvoare au țîșnit,
Căci Domnul scoate apă din stîncă de granit.

De ce fugiți și vă întoarceți înapoi,
Voi ape mari, voi adîncimi de nepătruns?
Iordanul lat, Iordanul lin și liniștit,
La glasul Domnului a fost și el oprit.

Și munți-nalți, acei berbeci înfricoșați,
La glasul Lui au fost și ei cutremurați.
De ce fugiți voi dealuri mari ca niște miei?
Popoarele cînd i-au văzut, fugeau de ei.

Pămîntu-ntreg cu munți, cu văi, s-a clătinat
Cînd Dumnezeu pe munte sus s-a arătat.
La glasul Lui, poporu-ntreg s-a îngrozit,
Atunci cînd Domnul de pe munte le-a vorbit.

Vrăjmașii lor i-au urmărit cu gîndul rău,
Dar Israel aveau cu ei pe Dumnezeu.
De-aceea marea și pămîntul s-au temut,
Și toți vrăjmașii lor de groază s-au umplut.

Amin